

[Clausager.]

næste Aar. Og jeg kan heller ikke se, at der er nogen Mening i at sige nej til Tilskud til Brødkornsavlere og Kreaturfedere. Det maa de Herrer nu om, men jeg tror, som sagt, ikke, vi faar mere „Sukker“, for det var nu ikke saa vellykket.

Maa jeg til Slut gøre opmærksom paa en Ting endnu: det er jo ogsaa i nogen Grad en Afsætningskrise, vi er inde i. Det er nemlig ikke blot saaledes, at vi faar smaa Priser for vore Varer, men der er ogsaa i vore Afsætningslande Nød og Betryk, og de lukker sig mere eller mindre af for os, og dette har generet os i allerhøjeste Grad.

Jeg er tilfreds med de Forsøg, Regeringen har gjort paa at forhandle sig til Rette. Jeg kan ikke se, vi kan komme stort længere ved Slag i Bordet, det skulde i hvert Fald overvejes nøje og omhyggeligt. Nej, vi maa forhandle os til Rette. Men jeg vilde ikke vige tilbage for i en Tid som denne, hvor Landbruget staar i den yderste Nød, hvor der er et overordentlig stort Misforhold mellem Produktionsomkostningerne og Varepriserne, om man, hvis det gjordes nødvendigt, gik ind i en Forhandling med et eller andet Land om Lettelse i Afsætningsforholdene for vore vigtige Varer, særlig Landbrugsvarer, mod at vi gav efter paa Toldsatser, som det paagældende Land generes af.

Nu har Landbruget som det store Pakæsel, det store Trækdyr, i mange Aar ikke blot leveret Industrien og Haandværket billige Levnedsmidler, nemlig Levnedsmidler til Verdensmarkedets Priser, og derved gjort disse Erhverv stærkere her i Landet, end de er i noget andet Land — det er en kendt Ting, at dansk Industri og Haandværk virker i et Land med meget billige Levnedsmidler —, men Landbruget har tillige baaret en stor Del af den Byrde, der er kommet i Form af Beskyttelsestold — den følger jo i Hælene paa Finanstolden —, og endda har Landbruget i de senere Aar været ude for, at man har krævet endnu større Byrder lagt paa det.

Naar det nu viser sig, at de Erhverv, som er beskyttede, og som vil have mere, ikke vil se, at Landbruget er i Nød, ikke vil tage Tilpasningen, lad dem saa komme af med den Beskyttelse, de har! Jeg forlanger ikke Beskyttelsen revet bort i et Snuptag, jeg kan godt forhandle om, at den aftager trappevis, jeg kan godt gaa moderat til Værks; men det skal siges til dem, at det er deres nationale Pligt at være med til at lette Byrden for det Erhverv, der har baaret Byrden for dem i lange

Tider, der har haft den korte Hammel, kan man ogsaa sige. Hidtil har vi i Landbruget ikke høstet megen Tak, fordi vi har bøjet os for Verdensmarkedets Priser og leveret vore Varer herhjemme til samme Priser, vi har haft ringe Tak for det. Der kan komme den Dag, da vi kommer saa langt ned, at man maa lette Byrden for os, og den kan lettes ved, at vore Produktionsomkostninger formindskes.

Jeg beder den højtærede Regering være opmærksom paa, at Landbrugserhvervet er Grundlaget for den danske Industri og det danske Haandværk, og det gaar ikke an at tappe for meget Blod ud af dette Erhverv, der har baaret saa rige Frugter i den Tid, der er gaaet. Landbruget er, det siger jeg som Landmand uden Spor af Pral, uden den mindste Selvgodhed, det Erhverv, som er det store Svinghjul for danske Virksomheder, det har været det hidtil og vil sikkert vedblive at være det. Jeg har ikke det mindste imod, at Industri og Haandværk udvikler sig, men det er nu en Gang Landbruget, som er det store Svinghjul. Derfor skal vi vogte os for at gøre Vilkaarene ringere for Landbruget, for det vil komme til at svie til os alle sammen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte, at Aarsagen til Arbejdsløsheden delvis skyldtes Landbrugets svigtende Købeevne, og jeg er meget tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret heri; vi har i tidligere Perioder med stor Arbejdsløshed hørt stærkt fremhævet, at Landbruget manglede fornøden Købeevne. Men saa stiller det ærede Medlem noget op, som skulde kunne hjælpe paa Situationen, bl. a. en Nedgang i Arbejdernes Lønninger. Nu vilde jeg gerne vide, hvorledes det ærede Medlem tænker sig, at det, naar den ene Trediedel af Landets Befolkning mangler Købeevne, skulde kunne hjælpe paa disses Købeevne, at en anden Trediedel faar sin Købeevne forringet. Det er dog umiddelbart indlysende, synes jeg, at det ikke er den Vej, man skal gaa: at forringe Købeevnen, naar man ser de ulykkelige Virkninger deraf.

Det ærede Medlem taler om, at vor Industri skal gøres konkurrencedygtig ved en Nedsættelse af Produktionsomkostningerne, men det er ikke Lønningerne, man særlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, nej, man skal rette Opmærksomheden paa Udviklingen af Teknikken, saa-